

A'

CSÁSZARI ÉS KIRÁLYI FELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

Nr. 2.

Köztársaság, B. H. A. G. 2. Haviak (Januáriusnak)
9-dia napján 1861-dik Értendőben.

B é t s:

O Felsőge méltóztatott; Generál-Major Fő
Hg Ferdinándot, Generalmajor Hg Rosenberget,
Marquis Chastellert, Duccat, dal Aglio-t, F.
M. Lajdinantokká; Károly ö. Kir. Fő Hgsége két
Generáladjutánsait pedig, u. m. Obristlajdinant
Colloredo-t, és Belmottet, Obristerségre emelni;
valamint végre F. M. L. Hertzeg Schwarzenberg-
nek adni a' 2-dik Uhlánus Regimentet.

Fő Hertzeg Ferdinánd, a' Májlendi Fő-Her-
tzeg Ferdinánd Ö. Kir. Hertzegségének; a' ki
mőst egész Familiástól egygyütt Neustadtban la-

kik, öregabbik fia. Hertzeg Rosenberg a' Tirolisi Armádiánál fog szolgálni, melynek Fő-Vezére, F. M. L. Hiller. Ennél az Armádiánál, most utóljára F. M. L. Chasteller vólt Generál-Quártélymester. F. M. L. Duca pedig Fő-Hertzeg Károly Armádiájánál lett Gen. Quártélymesterre. Két Uhlánus Regiment vagyon, melyekben a' legénység Lengyel köntöst visel, 's zafzlós dzsidával lovagol. Az első Uhlánus Regiment Proprietáriussa F. M. L. Mervelt.

Manesdorf (közel Sopron Vármegye' széleihéz) Jan. 5-dikén. Ide, és Hof, Au, 's Somereia Mező-városokba, mellyek a' Laytha jobb partján fekszenek ugyan; de azért nem Magyar Országhoz, hanem Austriához tartoznak, igen sok Insurgens Katonaság érkezett Béts felől, minekutánna a' sok ágyúk, és golyóbist, kartáts-töltést, 's puskaport hordó szekerek, vagy is, az úgy nevezett Artillerie-park, melly a' felkelt Nemes Sereghez tartozik, innen Sopronba vitelődött vólna. Itten a' mi szomszédságunkban fekvő Königshof, Loretto, és Windpassing helységeken van az Insurgensek Ispotálya, úgymint Königshofon a' Czistercziták Klatromában; Loretóban az elöfzlott Szerviták, Windpassingban pedig az elöfzlott Minoríták Klastromában. A' két utolsó helység Sopron Vármegyében fekszik. A' Pottendorfi Kastélyban is, melly Austria szélén fekszik, beteg Insurgens Katonaság fekszik. Ezen szép Seregnek széna, 's zabmagazínomai Neustadt-Várossában, Minkendorfban (Laxenburg mellett) és Schwandorfon vagyon. Azt halljuk, hogy a' Szathmár Várme-

Vgyei Gyalogság már Sopronhoz fel-érkezett, és a' Lovassága is annak környékein fekszik.

A' múlt postán említett Laxenburgi zászlószentelés a' Pest Vgyei Regementet illette ugyan, mivel azon Regementhez a' Báts, Hont, és Nógrád Vgyei Lovasság is tartozik: de az akkor felkent zászló különösen csak a' Ns Hont és Nógrád Vgyei Lovasságé. — A' melly pántlikát ez alkalmatossággal a' zászlóra Nádor Ispányné ö Tsászári Hgsége ajándékozni méltóztatott: igen szép, és drága. — A' ceremónia Laxenburgon kívül ment véghez; egy sátor alatt; mellynél Divéki és Bakonyi Fő Strása Mester Urak tettek tiszteletet, a' magok fel kelt Nemes Batalionjaikkal egygyütt.

A' melly Dec. 24-dikén költ, és Béts úttzáin ki ragasztott parantsolat szzerint, el kezdték vólt már bé íratni a' Lakosok, fegyverfogás végett, a' magok neveiket: most a' Felsőség rendelkezéséből ez a' kélzület egészszén meg szünt.

Az Udvari újság Jan. 7 dikei tudósítása szerint, azt írja Gen. Gróf Bellegarde, a' múlt Dec. 29 dik 's 31 dik napjain, Verona mellett lévő S. Michaeli fő kvártélyából: hogy az említett hónapnak 29-dikén, az ellenség mérgesen rá ütött, S. Luzia, Tomba, 's Croce bianca körül, Gen. Bussy vezérlése alatt állott Elöl vígyázó seregünkre; minekokaért az említett Generális, a' már elibe adott rendelés szzerint, tsatázva, 's igen jó rendel, vízfíza vonúlt Verona felé; hol egy új, és erős elöl vígyázó Sereget állítottak ki sürűen a' ellenség eleibe. Melyre ő még is rá hajtott Dec. 30-dikán; de vízfíza verődött. Azonban

holmi mozgásokat vévén észre a' mi elől vígyázóink az ellenség bal szárnyában, szükségesnek ítélte Lovas Generálisunk, a' mi jobb szárnyunkat meg erősíteni; hogy ha talám rá vetemednének a' Frantziák az Etsch vizén való által jövetelnek meg próbálására: mi is nekik hathatósan ellenek állhassunk.

Ugyan azon időben próbát tett vólt az ellenség a' Peschiera vára előtt hányt hegyes sántzok (Flesch) ellen is; de az azokat állhatatosan védelmezo vitézink által vízfőz verettetett.

Stojanich Generálisunkat nem különben, Dec. 29 dikén, ismét meg támadták Tonal-i állásan a' Frk; hanem ekkor is veszteséggel kénytelenítettek onnan vízfőz térni.

Még is oda van, az ellenségnek a' Mincio vizén való utóbbi által rontásakor történt tsatákban el esett; vagy meg sebesedett, vagy fogolyá lett vitézeinknek laistromjok:

A' Bétsi Musikás Társaság; a' magok özvegyeinek, és árváinak hasznókra, Dec. 23-dikán énekelte el: A' teremtés nevű híres Éneket a' Musikai Akadémiában. És hogy ez a' kaszsa inkább nőjön: mind ő Fgek, mind Fő Hg Maximilian, mind Albert Hg, mind a' Bétsi Nemesség után nagy számmal meg jelentek, és igen gazdagan adakoztak. Egyebek is pedig, ki egy, ki más tekintetben, két kézzel segítették ezt az özvegyek és árvák bódogítására törekedő szentzelt.

Prágából Dec. 15-dikén. Midőn a' Ts. K. Felség méltóztatot közelebb Károly ő Kir. Her.

megségét a' Német Országi Ts. K. Seregeknek Fő Vezérjékké ki nevezni: ámbár ezer meg ezer siető dolgoktól vólt el foglaltatva, mingyárt attól a' szempillantástól fogva, ő Kir. Hertzegsége; de még is, hogy meg mutassa, melly különös kegyelmességgel viseltetik egész Országunk eránt; csak ugyan időt szakasztott, egy olly szeretettel tellyes Hirdetménynek készítésére, és kiadására: mellyel, az ő Királyi Hertzegsége távol létéből származandó szomorúságunkat, és nyughatatlanságunkat hathatósan meg vígasztallya. A' Hirdetmény az Ország Igazgató székihez vagyon intézve, illeténképpen:

Az Úrhoz, Fő Burggróf Stampach Gróf Úrhoz.

Ő Ts. Királyi Felsége méltóztatott nékem a' Német Országi Armádiának fő vezérlését által adni; és mivel én kötelességemnek tartom, hogy ezen felséges Rendelésnek minden késedelem nélkül engedelmeskedjem; most egyzersmind első dólgomma télszem azt is, hogy a' Fő Burggróft, és az egész Igazgató széket bizonyossá tégyem arról: hogy én, mind a' hazabeli, mind minden egyéb Seregeknek fő vezérléseket, a' mellyek Tseh Ország őltalmazására vagynak ki rendelve, ennekutánna is meg fogom tartani. Az én új Hivatalom leg kissebb akadályúl se fog abban lenni, hogy én magamat a' Tseh Ország őltalmazó Seregének, 's más készületinek fő Kormányozásokra ne fordíthassam azonnal, mihelyt kívántatik; mivel ez, a' már tökéletesen meg álltatott, sőt munkába is vevődött módon fog,

tovább is, minden szorgalmatossággal folytatódni. Egy szóval, a' hazai nagy tzelnek bizonyos elérésére intézem én ennekutánna is, a' magam fáradhatatlan igyekezeteit.

Más részről reménylem, és el várom én is a' fő Burggróftól, az Igazgató Széktől, 's a' hív és jó szívű Rendektől, és Alattvalóktól; hogy a' már tökéletességre vitetett szép, és nagy általom készületeket, öszve vetett vállakkal, és megkettőztetett buzgósággal fogják folytatni ezután is. Annál inkább, mivel a' Hazának nőttön növő veszedelme most ezt igen szorossan meg kívánja.

Az a' tisztelettel tellyes bizodalom, a' melyet én hazzám, a' Tseh Országi általmazó Seregnek leg első fel állításától fogva, mind e' málnapig mutattak a' Rendek, szívemnek igen háládatos örömére; már jó eleve tökéletesen bizonyossá téfzen engemet mind azokról. Prága Dec. 12-dikén 1800. Károly Fő Hertzeg.

Prágából Dec. 19-dikén. Reichsstädti Esperest, és Bíbeni Kánonok, Schönfeld Ferentz Úr önként ajánlotta magát Hadi Káplánynak a' Tseh Országi Sereghez; sőt azt is ígerte, hogy saját pénzéből, még egy 2-dik Hadi Káplányt is fog tartani, 300 forint esztendei fizetésen. Arra az esetre pedig, hogy ha maga meg találna halni, két Hadi Káplánynak öt öt száz forint esztendei fizetésen leendő tartása eránt tett rendelést; 's azt ígerte, hogy erre a' végre, kész le teüni 10,000 forint töke pénzt. A' melly igen nemes, és tiszta hazafiságnak illy szembe tűnő bizonyosságát, Károly ő Királyi Hertzegsége azzal jutalmazza.

tatott meg: hogy Dec. 10-dikén maga kezével írt hozzá Levelet, és abban, a' Tit. Kánonok Úrnak, igen érzékeny ki fejezésekkel tudtára adván, az ő hazafiúi áldozatjával való háládatos megelégedését, ötlet egyfzersmind Feldsuperiorrá tette; még pedig olly kegyelmes ígéret mellett, hogy ha ő idővel elégtelen lenne is a' szolgálatra: de mindazonáltal a' Feldsuperiorságnak titulusát mindég meg tarthassa.

Német Birodalom.

Regensburgból Dec. 12-dikén. Nem az Anglusokat illeti a' szalmából készülő papiros fel találásának ditsősége; hanem az itt ez előtt egy-néhány esztendővel meg holt Schäfer nevű Püspököt. Mert ő, már leg alább 40 esztendeje, mióta mi nálunk rebesgette, tanátsolta, sőt sürgette, hogy szalmából, 's más afféle matériák-ból is lehetne, 's kellene papirost csinálni. — Az egyfzersmind munkába is vett fel találásnak ditsőségétől azonhan, tsak ugyan nem lehet meg fosztani az Anglus Nemzetet.

Augspurgból Dec. 17 dikén. Egész Baváriában, és Sváb Országban, 13,000 sebeseket számlálnak mind öszve. Kik között, az itt lévő-kön kívül, Münchenben is 4000-en vagynak, a' két részről; kiknek gondviseléseket az oda való Klastromokbéli Papságra bízta. — Városunkba egy Frantzia Telegráfot hoztak.

Altonából Dec. 20 dikán. A' 18-dik Lajos, úgy nevezett Frantzia Király Hites társa tegnap reggel indult el innen Kiel felé; a' míg pedig itt mulatott, igen nagy esméretlenségben tartotta

magát; és valamennyi Frantzia tiszteletire ment: minden külömbség 's czeremónia kívánás nélkül, szívesen fogadta. Sőt a' vele lévő Udvari Tiszteknek, és tselédeknek is meg vólt parantsolva, hogy ötet soha ne másként: hanem tsak Lillei Grófnénak nevezzék. — Különös említésre méltó ebben a' Hertzeg Afzszonyban, hogy ámbár, most nem sok pénze lehet: még is, minden itt, 's Hamburgban tartózkodó Frantziáknak, a' kikről tsak meg tudhatta, hogy szükséget látnak, pénzbéli segedelmet küldött.

Berlinből Dec. 20 dikán. Bonaparte Lajost, a' ki most Dantzigban betegeskedik, minden órán ide várjuk; hanem itt se soká mulat, mert a' köz hír szerént Frantzia Országba viszsza siet. A' minthogy a' tselédjei, kiket itt hagyott vólt, még tsak haza se várták ötet, hanem el utaznak.

Olasz Ország.

Az 1798-dik esztendőtol fogva Első Pál Orosz Császár tartja magát a' Máltai Rend Nagy Mesterének; az újjabb Londoni Levelek szerint pedig, azon Vitézi Rendnek eddig vólt Nagy Mesterét, Báró Hompescht küldi most az Angliai Udvar Máltába, elébbi Hivatalába.

Pesároból Dec. 9 dik napján: — „E' folyó Hónapnak 6-dikán reggel, körül vette ezt a' Várat a' Császári 's Király Katonaság, 's fel kívánta. Erre a' Frantzia Komendáns személlyesen ki ment, 's rövid beszélgetése után, a' Császáriak, sznmoriva Generális vezérlése alatt, bé mentek a' Városba. A' szabadság' fáját tsak hamar az

után ki vágta ugyan azon Katonaság. Generális Sommariva, semmi újjítást nem tett a' kormányozásban, Generál-Major Gorup (Ancona Várának mostani Kommendánsa) érkezéséig, ki is a' Municipálitást mindjárt el botsátotta, egy Császári ideig tartó Magistrátust rendelt, 's a' Város Kommendánsává Kavanak Vasas Regimentjébéli Horváth Kapitány Urat nevezte, közönségesse tévéen egy Tudósítást, mellynek ez a' summája:

Minthogy Pesaró Városa és Tartománya a' Tsászári Királyi Seregektől vízfíza vevődött: elkerülhetetlenül szükséges, hogy minden Politikus és Polgári dolgok arra a' lábra vízfíza állittassanak, a' mellyen voltak akkor, mikor Romagná Tartománya a' Tsászáriaktól el foglaltatott volt. Mindenek előtt tehát az eddig volt Municipálitás és annak Tagjai mátol fogva, minden Hatalomtól megfosztódnak; annak helyébe pedig az előbbi Kormányozás és annak Tisztjei az akkor viselt Hivatalyjokba vízfíza tetetődnek. Jelentem egyfzersmind, hogy az el múltakat vizsgálóra venni mind addig nem akarom, mig vagy a' hadi Generál Komandótól, vagy a' Tsászári Királyi Udvartól az eránt parantsolatot nem veszek. Ajánlom a' jó Rendet, és a' sendességet, meg bűntetvéen mind azokat: a' kik a' Törvényeket megszegni nem fogják álltallami. Pesaróban Dec. 8-dikán. Gorup.

Negyven hajóból álló Ànglus tengeri Sereg jelent meg nem régen a' Spezziai tenger öbölben; (Genua és Livornó között) kétség kívül, hogy a' szárazra Katonákat szállíttson ki, és a' Toskánai földön egy fordulást tegyen.

Frantzia Ország.

A' Párisi újjabb Levelek szerént a' Fő Kon-
sul Bonaparte' élete ismét veszedelemben for-
gott, melyről a' jövő postán bővebben.

Párisból Dec. 16 dikán. A' mi mai hívatat-
beli újságunk nevezetes Leveleket közöl a' Kö-
zönséggel, mellyeket Gen. Vial hozott magával
Egyiptomból; a' ki Alexandriától Nov. 6-dikán
indúlt el haza felé, 's Dec. 5-dikén szerentsé-
sen meg is érkezett. Ezen tudósítások szerént, a' mi
Seregünk olly erős lábon áll, 's mindennel úgy
bővölködik: hogy leg kisebbé se lehet féltünk
ezt a' szép tartományt. A' mint írja Gen. Menou
Nov. 3-dikán, ő mintegy 20,000 Frantziának, és
azon kívül, sok ezerből álló segítő Seregnek mos-
tan a' Vezérje; kik mind jól fel vagynak fegy-
verkeztetve, és a' zsóldjok minden fogyatkozás
nélkül ki jár. Továbbá írja, hogy 6 hónaptól
fogva, semmi ellenséget se láttak, a' kívül szem-
be kellett volna szállani; és hogy a' Nagy Vezér
száz mértföldnél messzibb lévén, ott is csak né-
mely élnetetlen maradványi vagynak vele a' Tö-
rök tábornak; a' kik mind öszve se tesznek töb-
bet 6000-nél. Végre azt is írja, hogy egy 80
ágyús Török hadi hajó, és egy Anglus Fregát,
a' part előtt meg feneklett; 's valamennyi ágyú
készület ezen a' két hajón találtatott, mind az a'
Frantziáké lett. — A' Török tengeri Vezér 23
hajóval jár alá 's fel, az Egyiptomi partoknál.
Ez halálos ellenségek, nemcsak az Anglusoknak;
hanem a' Nagy Vezérnek is. Ellenben különös
hajlandósággal viseltetik a' Frantziákhoz.

Párisból Dec. 12-dikén. A' Würtembergi Hertzeg ide küldte Követségbe Norrmann Urat, a' Frantzia Országgal való békesség kötes végett.

Nóv. 28-dikán érkezett el Bonaparte Lucian, a' közönséges Társaság Követtye, minden kísé-
rőivel egygyütt Mádrítba, a' honnau már Polgár
Alquier Frantzia Követet rövid nap vízfza vár-
juk.

Déli Frantzia Országban, a' sok villongó
időktől való félelem miatt, egy Kereskedő el ásta
vált a' pénzét a' földbe; most pedig a' kereske-
déshez újra hozzá fogván, és minden pénzét fel
ásván, 100,000 Luidort botsátot folyamatba. —
Altaljába szóllván, mind ez ideig sok pénz volt
el ásva Frantzia Országban.

Az ide való újságokból azt olvassuk, hogy
minekelőtte a' Frantziák Toskánát meg lepték
vólna: már az előtt az Anglusok a' Florentziai
képes házból majd minden szép remekeket el ta-
karítottak.

Meg szünnén Spanyol Országban a' pestis,
igen sok helyeken el énekelték már a' templo-
mokban, ama' Téged Isten ditsérünk nevű hálá-
adó éneket.

Páris Dec. 20-dikán. Gen. Baron Spreng-
porten Dec. 18-dikán virradtakor Párisba érke-
zeit, Jósef Petrovits, Dolgoruky Hg, Udvari Ta-
nátsos Hongberg, a' ki Követség Titoknokja Dres-
dában, és a' kereskedésbéli dolgok Folytatója,
Gróf Tissenhausen Kapitány Levelezésbéli Tiszt,
Vinter, és Schoping Uraknak késérő társaságok-
ban; kik közzül, ez az utolsó, a' Kurlandiai fő

Marechal fia. — Dec. 21-dikén már, a' külső dolgokra ügyelő Ministernél ebédelt Sprengporten; 22-dikben pedig, ugyan az a' Minister az első Konsulnál is bemutatatta ötet. A' szállására kettős számú Katonai őrizetet rendeltek, tisztség tételnek okáért; sőt az ő Urának kedvéért, a' Nagy Péter nevű teátrumi Darabot is eljádozták tegnap előtt a' Teátromban; jóllehet ez, a' revolúziótól fogva, mindég meg volt tiltva.

Tegnap reggel egy Kurír érkezett Sprengporten Báróhoz Petersburghól; a' ki néki egy tsomó Levelet hozott. A' melly gyakori levelezés nyilván mutatja, hogy a' Frantziák, és az Elzaki hatalmasságok valami nagy fontosságú dologban foglalatoskodnak.

Brüsszelben úgy tartják, hogy Báró Sprengporten csak 3 Hétiig fog Párisban mulatni; 's onnan ide visszafra térvén, beszélgetést fog kezdeni egy tellyes hatalmú Frantzia Ministerrel, és az Elzaki Hatalmasságoknak némelly Ministereikkel. A' minthogy itt a' Teátromban, bérlett is egy ülő helyet ő magának; és két pompás forma ruhát parantsolt, hogy tsináljanak.

Strafszburgból Dec. 16 dikán. A' Frantziáknak az Inn vizén való által rontásakor esett tázásokban, majd oda lett egykor, Lecourb Generális; mert a' felső ruhájának 'sebjét olly nagy sebességgel el lötte a' miéinknek egy ágyú golyóbissok: hogy ő egyfzeribe le bukott a' lóról. De midőn mindenek, egész el rémulve, azt gondolták volna; hogy ő valósággal megholt: azonban csak fel kél, és ollyan minden leg kisebb

meg változás nélkül, fel ült a' lovára; mintha ő rajta tellyeséggel semmi sem esett volna.

Dánia.

A' Koppenhágai Dec. 16-dikán költ jelentések szerint, meg haragudott Pál Császár valamire, a' Pétersburgban volt Sardiniai Követre; 's azért küldte azt el. A' neheztelésnek oka tudva nincs; de az eránt nagyon reménség, hogy ezen történet által fel nem bomlik e' két Udvar közt eddig virágzott szép egygyesség.

Az Orosz Kikötőhelyekben le tartóztatott Angliai hajókon; külömbkülömb nemzetbeli hajós legények is voltak, az Anglusokon kívül. Minek-okaért mindgyárt meg szálláltak a' le tartóztatás-kor; a' több Hatalmasságoknak Követei; 's kívánták; hogy az ő Uróknak jobbágyai szabadon bocsátassanak. A' melly meg is lett, és 300-ra ment az el bocsátott hajós legények száma; kik között 30 Prussus volt.

Helvétzia.

Lausannê Dec. 9-dikén. A' köz tsendeségnek fenn tartására több Helveta Seregek érkeztek ide. Tegnap vevődtek vizsgálóba. A' Prefektus ezeket mondotta hozzájuk: „Remény-lem; úgy mond; hogy meg emlékezvén a' Helveták' hajdani vitézségekről, nem csak a' belső háborúságnak gerjedező tűzét ditsóségesen meg fogják fojtani; hanem a' külső ellenséget is üő-be vezik, és el nem hagygyák magokat a' Kísztetők által tsábítattni.“ — Ma még nagyobb izámmal érkeznek Bernába; és más helyekre is.

M a g y a r O r f z á g.

Zimonból Dec. 22-dikén. Hogy olly soká tartják a' Belgrádi Görög Érseket fogságban; az egész Servia már most fel zúdult miatta; 's úgy láttzik, hogy hathatosan belé akarnak szállni a' dolgába. Ezt látván a' Belgrádi Basa, igen erős őrizet alatt; a' Szabatsi várba vitette őtet; Belgrádban pedig a' háza most is csak el van petséltelve, és éjjel nappal strásálják.

Borsod Vármegyéből Miskóltzról Dec. 24-dikéő. Az ezen Vármegye N. Insurgenseinek Fő Vezére, Mélt Radványi Radvánszky Ferentz Úr, Sz. István Apost. Magyar Király Rendjének vitéze Dec. 14-dikén vévén végbútsút Városunktól, a' Kövesden, és M. Keresztesen le telepedett Sereghez által mene, és annak kormányát által vevé. Mivel pedig élete virágját a' N. Lacy Regimentjében tisztii rangal töltötte el, 's ő Felségéhez, és a' Hazához leg nagyobb szívvel égett Keresztyén volt: tehát a' Seregnek nem csak számát ki pótolni, hanem annak ruhabéli, 's Chirurgusi héjjánosságáról is éjjeli nappali szorgalmatossággal gondoskodni el nem mulattia; a' jó erköltsöt, és a' Subordinátziót leg főbb kötelességeknek lenni vélek meg-esmértette, és valaki csak magát alztalához méltónak ítéli, az ugyan ezen M—gos Úrnál mindég jelen lehet, és okos nyájasságával az egész Seregnek szízeretét meg szízerzette. A' mellyek által ezen Fő Vitéz Úrral azt nyertük meg, hogy ezen N. Insurgens Sereg, 7-dik, vagy 9-dik Januáriusban a' ki-rendelt helyre el indulhat:

Debreczen. Szabó Mesterek Jászter János és Vass Mihály, mint Ns Debreczen Várossa részéről insurgált Katonák, a' Debreczeni Ns Szabó Czéhtől butsúznak d: 29. Novemb. 1800.

El megyünk, munkás Társaink! El megyünk a'
Hazának,

Határin túl az ellenünk hánykódó Frántziának.
El megyünk! hív a' szomszédos Országok vesze-
delme,

Édes Hazánk, Szabadtságunk, 's Jó Királyunk
védelme.

Mig a' szomszéd Házak égnek, addig óltsuk
azokat.

Mint a' Láng, a' Frantziák sem tölthetik be
magokat

Kiáltott a' sok Hazafi vére a' segítségért,
Bojzfú-állást kért, hogy adgyon vért az Ellen-
ség vérért.

Hát meg engedjük, hogy Hazánk szántó-földjeit
járja

A' jég-esőnél kárt tévőbb Lovas ellenség árja?
Hogy a' komor, de jó Magyar Szív vídámítására
Bort termő Hegyek jussanak idegen prédájára?
Hogy a' tsetsemő szájából (ki nem tudja, hogy
árva)

A' meg holt Özvegy Anyának emléje ki van zárva?
Nem engedjük! — Inkább minden vas fegyvé-
rekké vállyon,

A' Sarló, 's Kasza, Ellenség Serege közt kaszá-
lyon.

Nem engedjük! — Mi velünk is tellyen számok
azoknak,

A' kik kéfzek fel áldozni magokat Hazájoknak.
 Kedves Haza! Mi ha élünk most tsak Tenéked
 élünk;

Ha meg halunk érted halunk: de Te ne veszfz el
 vélünk.

Oh! ha jutalmat kérhetnénk Te tölled, Édes
 Haza!

Ezt kérnénk, hogy holt Testünket fogadd kebled.
 be haza.

Es hogy a' kiket itt hagyunk Hazafi Barátinkat,
 Munkánkban igazgatónkat, Segítőnket, Társinkat
 Tartsd meg tsendes békeességben: Mert azok is
 fzeretnek;

Itthon őriznek; halálra mindnyájan nem mehet-
 nek;

Kivált némely öreg Atyák, kik elébb meg hal-
 nának;

A' kürt hangjára mig Hazánk határin túl járná-
 nak;

Erőtlen a' karjok kardra, nem bír térhet a' váls-
 lok;

Oh Haza! kéméld meg itthonn, mert Tanáts
 vagyon nállok.

Tartsd meg a' kisebbeket is ebben a' Társaság-
 ban:

Mert szint úgy mint az Ör-álló hafznos Tag az
 Országban.

Egy szóval: a' Társaságon, mellynek valánk
 Tagjai;

Maradjanak az Irgalmas Istennek áldásán